

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/48/2018
Identifikačné číslo spisu: 8514205610
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8514205610.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: SLOVDACH, s. r. o., so sídlom Popradská 23, Stará Ľubovňa, IČO: 36 465 330, zastúpeného JUDr. Viktorom Novýsedlákom, advokátom so sídlom L. Svobodu 2674/1, Poprad proti žalovanému: Obec Výšné Ružbachy, so sídlom Výšné Ružbachy 243, IČO: 00 330 264, zastúpenému JUDr. Andrej Pataky, advokát so sídlom Hlavné námestie 2, Kežmarok o zaplatenie 21 939,16 eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 3Cb/127/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 4Cob/4/2017-279 zo 14. novembra 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom, č. k. 3Cb/127/2014-241 zo 07. septembra 2016, v znení opravného uznesenia, č. k. 3Cb/127/2014-256 z 08. decembra 2016, uložil žalovanému (ďalej aj „obec“) povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 21 939,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 21 939,16 eur od 18. 10. 2014 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. O odvolaní žalovaného proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom, č. k. 4Cob/4/2017-279 zo 14. novembra 2017 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že podstatou pre riešenie otázky nároku žalobcu, ktorý sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy titulom vykonaných stavebných prác na objekte ZŠ Výšné Ružbachy pre žalovaného, bola objednávka daná zo strany žalovaného v znení „na základe zápisu z KD zo dňa 5.8.2010 objednávam si u vás naviac práce, ktoré vzniknú počas výstavby na akcii Rekonštrukcia 2. ZŠ Výšné Ružbachy“. Objednávateľom bol žalovaný, dodávateľom bol žalobca, objednávka bola zo dňa 12. 08. 2010 a rozsah vykonaných prác bol predmetom fakturácie zo strany

žalobcu smerom k žalovanému. Žalovaný odmietol úhradu vyfakturovanej sumy s odôvodnením, že neevviduje záväzok voči žalovanému, čo však bolo podľa odvolacieho súdu v rozpore s predchádzajúcou zápisnicou z XIX. zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného 22. 04. 2013 na Obecnom úrade vo Vyšných Ružbachoch, kde zástupcovia obce konštatovali, že „výstavba ZŠ je už 2 roky ukončená, a nie je možné tieto náklady pojať

do stavebných prác, ale nakoľko tieto práce boli vykonané a odsúhlasené stavebným dozorom, je potrebné nájsť spôsob úhrady faktúry na stavebné práce dodávateľa stavby firmy SLOVDACH, s. r. o. Stará Ľubovňa“. Čo sa týka uzavretia zmluvného vzťahu, podľa odvolacieho súdu bolo evidentné, že existovala ponuka obce na uzavretie zmluvy

na rekonštrukčné práce, a to mimo pôvodnej zmluvy o rekonštrukcii základnej školy uzavretej medzi žalovaným a spoločnosťou EUROMAJK, s. r. o. Výsledky znaleckého dokazovania potvrdili, že žalobcom účtované práce faktúrou č. 2014044 na sumu 21 939,16 eur

boli vykonané a boli potvrdené krycím listom. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného, že medzi stranami neexistuje zmluvný vzťah, keď vo veci bolo nesporné,

že objednávka zo strany obce je návrhom zmluvy, ktorý bol akceptovaný zo strany žalobcu vykonaním prác. Absencia písomnej zmluvy nič nemení na platnosti uzavretej zmluvy, pretože zmluva o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka nevyžaduje obligatórne písomnú formu. Po oferte, teda objednávke zo strany obce, došlo k vykonaniu diela, čím došlo k uzavretiu zmluvy konkludentne vykonaním prác. Rozsah je potvrdený znaleckým posudkom, ktorý nespochybňuje výšku uplatnenej pohľadávky. Vzhľadom k uvedenému potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie. O trovách konania rozhodol podľa § 255 v spojení s § 396 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „C. s. p.“).

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 27. februára 2018 dovolanie v zmysle § 421 písm. a/ C. s. p. (správne má byť § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. - pozn. dovolacieho súdu), nakoľko je presvedčený, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V dovolaní zosumarizoval priebeh sporu, uviedol ustanovenia § 419 C. s. p., § 420 C. s. p. (nesprávne odcitované a textáciou zamenené za ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

- pozn. dovolacieho súdu), § 427 ods. 1 C. s. p. a rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky (ďalej len „NS ČR“), sp. zn. 32Cdo/2592/2008 a sp. zn. 23Cdo/4262/2011.

V dovolaní namietal, že nedôsledným zhodnotením skutkového stavu a zhodnotením predložených dôkazov zo strany odvolacieho súdu boli porušené práva žalovaného v rozpore s jestvujúcou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), nakoľko súdy nedali žiadnu odpoveď na žalobné námietky, a preto predmetný rozsudok odvolacieho súdu nesie prvky arbitrárnosti. Zároveň namietal, že vyjadrenie znalca k znaleckému posudku a odmietnutie vykonania výsluchu znalca je absolútnym porušením práva na spravodlivý proces a je to v rozpore s rozhodovaním Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), resp. ESLP. Odvolací súd síce podľa žalovaného v rozsudku formálne deklaroval, že vyhodnotil všetky dostupné dôkazy a takto vykonané dôkazy zhodnotil, skonštatoval tiež, že sa vysporiadal so všetkými tvrdeniami a rozpormi vo výpovediach, čo však zostalo iba v rovine deklarovania niečoho,

čo sa v skutočnosti nestalo, resp. boli podľa žalovaného urobené iba nevyhnutné kroky k naplneniu týchto formálnych kritérií. Podľa žalovaného tak došlo zo strany odvolacieho súdu k nesprávne právnemu posúdeniu veci a k omylu pri aplikácii práva pri neúplnom zistení skutkového stavu, pričom odvolací súd na konkrétne ustanovenia buď neprihliadol

alebo ich nesprávne vyložil, resp. neprávne aplikoval aj napriek tomu, že doterajšia rozhodovacia prax súdov a ESLP je jednoznačná. Na základe uvedeného žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v ustanovení § 428 v spojení s § 431, pričom z dovolania nie je zrejmé, aké sú dovolacie dôvody s odkazom na § 420 a § 421 C. s. p., a preto navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol, resp. zamietol.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je potrebné odmietnuť.

6. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že podľa ustanovenia § 428 C. s. p. musí dovolateľ v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

7. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa ustanovenia § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Podľa § 432 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

12. Dovolací súd si plne uvedomuje, že by bolo v rozpore s princípmi spravodlivého procesu, pokiaľ by sa pri posudzovaní náležitostí dovolania uplatňoval prílišný formalizmus alebo nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí dovolania, ktoré nemajú oporu v zákone, alebo idú nad rámec zákona. V rozpore s týmito princípmi ale nie je prístup majúci na zreteli, že ustanovenia C. s. p. vyžadujú istú mieru nielen obsahového, ale aj formálneho vyjadrenia dôvodov, z ktorých procesná strana vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania. Najvyšší súd zastáva názor, podľa ktorého ak nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je (procesnou) povinnosťou strany vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (porovnaj uznesenie, sp. zn. 1VCdo/2/2017 z 19. apríla 2017). V prípade dovolania, v ktorom absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania; jediný prípad, v ktorom súd výnimočne vedie dovolateľa k tomu, aby svoje dovolanie niečím doplnil alebo nedostatok niečoho v dovolacom konaní odstránil, vyplýva totiž z ustanovenia § 436 ods. 1 C. s. p. (v tejto súvislosti vid' aj uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo/74/2017 z 31. mája 2017).

13. Z obsahu dovolania a žalovaným prezentovanej argumentácie (podľa § 124 ods. 1 v spojení s § 438

ods. 1 C.s.p.) vyplýva, že v podstate celá dovolacia argumentácia žalovaného nesmeruje k odôvodneniu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom, ale vade zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. Dovolateľ kvalifikovane zastúpený advokátom však vo svojom dovolaní netvrdí existenciu vady zmätočnosti, namieta nesprávne právne posúdenie, ktoré odôvodňuje práve nesprávnym procesným postupom, arbitrárnosťou a nesprávnym vyhodnotením skutkového stavu. Pre vymedzenie dovolacieho dôvodu sú relevantnými ustanovenia § 431 v spojení s § 420 C. s. p., resp. § 432 v spojení s 421 ods. 1 C. s. p.

14. Nesprávne právne posúdenie veci, ktoré je dovolacím dôvodom len v zmysle § 432 C. s. p. a jeho prípustnosť sa odvíja od jeho relevantného vymedzenia v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Pokiaľ dovolateľ nevymedzí ním tvrdžený dovolací dôvod uvedeným spôsobom, je to dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. V zmysle ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

15. Zároveň platí, že dovolací súd je v prípade dovolaní podaných za účinnosti C. s. p. povinný pracovať s takým dovolaním, aké podala strana a nie je možné vyzývať dovolateľa na odstránenie väd dovolania. Tento prístup súvisí s dôsledným zachovávaním dispozičného princípu a princípu právnej istoty, ako aj procesnej zodpovednosti strán za ochranu svojich práv. Odstraňovanie nedostatkov rozhodnutia a konania jemu predchádzajúceho prostredníctvom (mimoriadnych) opravných prostriedkov je výlučne v dispozícii strán sporu. Zákon predpokladá, že advokát/vysokoškolsky vzdelaná osoba v odbore právo je subjektom, ktorého odborné znalosti a schopnosti majú kvalifikovaným dovolaním prispieť k rýchlemu, hospodárnemu a plynulému priebehu dovolacieho konania. Uvedené vyplýva aj z čl. 11 ods. 3 Základných princípov, na ktorých je C. s. p. postavený a podľa ktorého, kto sa verejne hlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. To znamená, že úkony realizované takouto osobou majú obsahovať všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov.

16. V preskúmvanej veci podľa názoru dovolacieho súdu dovolateľ nevymedzil uplatnený dovolací dôvod (nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom) spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 421 C. s. p. V dovolaní žalovaný pri vymedzení uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 432 C.s.p. všeobecným spôsobom uviedol, že súdy sa dopustili nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom v dovolaní okrem uvedeného tvrdenia nepredložil žiadnu právnu argumentáciu, ktorá by bola spôsobilá spochybníť správnosť záverov súdov nižšej inštalcie.

17. Dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že argumentácia a formulácie obsiahnuté v predmetnom dovolaní nedávajú - ani pri posudzovaní dovolania podľa jeho obsahu (článok 11 C. s. p.) - možnosť posúdiť, aká právna otázka by mala byť rozhodovacou praxou dovolacieho súdu riešená ustálené, prípadne by dovolacím súdom nebola riešená, resp. bola by ním riešená rozdielne. Žalovaný totiž netvrdí, že odvolací súd sa svojím riešením určitej právnej otázky odklonil od zaužívej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo že táto otázka ešte nebola dovolacím súdom vyriešená, alebo je riešená odlišne. Zároveň nie je vôbec zrejmé ani to, v čom dovolateľ vidí samotné nesprávne právne posúdenie, nakoľko z obsahu dovolania je zrejmé, že jediné čo namieta je nesprávne zistenie a vyhodnotenie skutkového stavu veci. Dovolací súd konštatuje, že prípadné nedostatky pri vykonaní dokazovania, pri zisťovaní skutkového stavu alebo nesprávne prijaté skutkové závery zo strany konajúcich súdov, nie je možné podrobiť dovolaciemu prieskumu. V tejto súvislosti opätovne pripomína

(obdobne aj 3Obdo/52/2017, 3Obdo/18/2018), že nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení z dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Len samotná nespokojnosť dovolateľa s ustálením skutkového stavu odvolacím súdom nemôže preto predstavovať relevantný dovolací dôvod a už vôbec ju nemožno stotožňovať s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci. Z uvedeného je zrejmé, že dovolateľ nevymedzil uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 432 ods. 2 C. s. p. v spojení s ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p. Len okrajovo dovolací súd dodáva, že s poukazom na R 71/2018 uvedenie rozhodnutí NS ČR nemožno (ani v prípade riadneho vymedzenia, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci súdom a uvedenia správneho právneho posúdenia dovolateľom) považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu.

18. Dovolací súd navyiac dodáva, že ani prípadná samotná polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 C. s. p., resp. § 432 ods. 2 C. s. p. (pozri napr. uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo/74/2017). Dovolací súd nie je treťou inštanciou a dovolanie nie je koncipované ako ďalší riadny opravný prostriedok. Preto platí, že odlišný pohľad dovolateľa na správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu bez vymedzenia právnej otázky nemôže zakladať prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p.

19. Nad rámec uvedeného dovolací súd uvádza, že pre prípadné naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojím nesprávnym procesným postupom (t. j. postupom priečiacim sa zákonu) znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

20. Skutočnosť, že odvolací súd nerozhodol podľa predstáv dovolateľa, nie je spôsobilá založiť záver o existencii vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. Súčasťou práva na súdu ochranu, resp. práva na spravodlivý súdny proces, totiž nie je, aby súdy prebrali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré predkladá strana sporu (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03) a zároveň právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

21. Vzhľadom k uvedenému dovolací súd, nad rámec dôvodov pre odmietnutie dovolania (bod 17) uvádza, že vo vzťahu k nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia odvolacieho súdu a z toho vyplývajúceho namietaného porušenia práv žalovaného viesť riadnym spôsobom procesnú obranu a namietaného porušenia práva na spravodlivý proces, sa v prejednávanej veci súdy vo svojich rozhodnutiach vyjadrili k vykonanému dokazovaniu, z vykonaného dokazovania vyvodili príslušné závery, tieto aj právne ustálili a dostatočne podrobne a

zrozumiteľne odôvodnili, a preto nemožno hovoriť o excese z povinnosti odôvodniť dostatočne svoje rozhodnutie za účelom založenia prípadnej prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

22. Z dôvodov uvedených v bodoch 16- 18 dospel dovolací súd k záveru, že dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., a preto dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.